

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Si secundùm carnem vixeritis, moriemini si autem Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Rom. 8. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Quoriam mihi malum adjacet. Rom. 7. v. 21. non quod ipse per se malus existat, quod dici nequit, sed quia inclinatur ad malum, quæ causa est, ut aliquando etiam Peccatum appelleretur. *Si autem quod nolo, illud facio, jam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.* Rom. 7. v. 20. quo posito ecce tertium sensum horum verborum. *Noli vinci à malo, sed vince in bono malum.* Sensus est, ne vinci te patiaris ab isto tuo bruto appetitu, sed ut vincas, stude: quia quantumvis verum sit illi plurimum in te posse, si tamen velis, tu illi dominaberis, propter auxilia sufficientia, quæ tibi DEUS in hunc finem concedit. Numquid igitur probum est, quod cum vincere illum possis, ferè semper ab illo te vinci patiaris? *Subter te erit appetitus tuus.* Gen. 4. v. 7. hic est ordo pulcherri-

mus acceptus à DEO, scilicet quem agere te oportet, tunc est appetitus *subter te*, quando non vincas à malo. tunc etiam dominaberis illi, quando non solum ab illo non vinceris, sed vincis in bono malum dum facis, ut paulatim ipse quæ assuescat delectationibus, quæ non sunt propriæ sensus, sed Spiritus, ut illi id quosdam Sanctorum conferret, se, ut gauderent inter probra, existerent inter infirmitates, atque in ipsorum poenitentia suas haberent delicta. *Superabundo gaudio in omni tribulatione meâ.* 2. Cor. 6. v. 4. & quomodo sunt consecuti? non aliâ ratione, quam efficiendo, ut assuesceret appetitum mare verum bonum. & hoc est tunc eum vincendi. *Hac est vitæ, quæ vincit mundum, fides nostra.* Jo. 5. v. 4.

XX.

Si secundum carnem vixeritis, moriemini si autem Spiritu fallaciarum mortificaveritis, vivetis. Rom. 8. v. 13.

1. **C**onsidera, quàm horrenda sit poena, quam DEUS omnibus minatur, qui voluerint vivere non in carne (cum fieri aliter non possit in terra) sed secundum carnem, à quo non solum possumus abstinere, sed etiam debemus. mortem minatur: *Si secundum carnem vixeritis, moriemini.* Contra verò quàm insigne præmium promittat omnibus, qui voluerint hanc ipsam carnem non equidem mor-

ti tradere, quod nec penitur, nec conceditur, attamen mortificare. *Vos promittit: Si autem Spiritu fallaciarum mortificaveritis, vivetis.* Tunc igitur est eligere, quod velis. *Facite vobis coram vobis viam vitæ, et communitis.* Jer. 21. v. 8. in tuo proterio tuo est inire viam, quæ placuerit illam, quæ ducit ad vitam, vel vitam, quæ ducit ad mortem. *sed quam in eas, bene considera: non*

nam tam facile semper est redire de medio viae, quam eam primò non intrare.

2. Considera, qualis sit mors illi interrata, qui in omnibus carni vixerit, hoc est, in omnibus illi obsecūdans, illi Mandians, illi præstans quotidie, quidquod concupiscit. mors est, quæcunque animo possit concipi. Mors culpæ, mors naturæ, mors damnationis æternæ. Talis est mors, quam DEUS his miseris intrenat, dum dicit: *Si secundam carnem vixeritis, moriemini.* Prima mors est culpæ, hæc enim ordine prima est, quam vitâ suâ contrahunt. Altera est naturæ, quæ uti primò nata est ex morte culpæ, ita ab eadem nutritur, & acceleratur in ijs maximè, qui sunt dediti delicijs, recreationibus, voluptatibus, & sic alijs citius putrefcunt. Tertia est damnationis, quæ remore mortem culpæ, proximè mortem naturæ consequitur, & nunquam finitur. *Qui se jungit fornicarijs, qualis est, qui incipit secundum carnem vivere, seu more luxuriantiu, erit nequam, ecce primam mortem culpæ, quam expectet; putredo & vermes habitabunt illum; ecce alteram naturæ: & tolletur de numero anima ejus: ecce tertiam damnationis.* Eccl. 19. 7. 8. Omnes hæc mortes ijs paulatim accidunt, qui nimium propriæ carni obsecūdant. imò quoties simul omnes uni accidunt! Eodem momento temporis peccat, expirat, & ad inferos precipitatur. an operæ pretium esse putas talem eligere vitam, quæ ducat ad mortem adeò horrendam?

3. Considera è contrario, qualis sit vita, illi promissa, qui *Spiritu facta carnis mortificat.* & ipsa triplex est, uti mors erat, de qua modò loquebamur. Vita naturæ, quæ ordine prima est inter vitas, uti mors culpæ prima est ordine inter morres. vita gratiæ, quæ est altera, & vita gloriæ, quæ tertium locum obtinet. Quisquis ergo carnem suam mortificare novit, primò lucratur vitam naturæ, quia annos prorogat: *qui abstinens est, adjiciet vitam.* Eccl. 37. v. 4. Lucratur vitam gratiæ, quia mortificatio illam obtinet, & conservat: lucratur denique vitam gloriæ, quia mortificatio illam auget in mundo altero, & in isto eam anticipat gustu consolationum Cœlestium, quæ in terra non nisi sese mortificantibus conceduntur. En igitur, quàm beata fors sit mortificare se ipsum: hoc enim revera est amare se ipsum. Mundus insipiens putat, eum, qui carni mortificandæ studet, illi male velle. prorsus contrarium est. nemo magis illam amat, quia nemo magis querit verum ipsius bonum. Quis dicat parum amare carnem suam illum agrum, qui eam exponit ferro & igni sævientis Chirurgi? imò longè magis amat, quàm qui timiditate quadam exponere non audet. & quare magis amat? quia qui non exponit, illi mortis est causa, qui exponit, vitam tribuit. Idem est in casu nostro. & si ita est, quid vereris assuescere mortificandæ carni tuæ? nō mortifices, mortem affers non temporalem duntaxat, sed æternam. Si mortificas,

RECIPES vitam

vitam tribuis. *Si secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis.* & tu potius eliges illorum esse de numero, qui mortem ipsi afferunt? o quam stultus hic est amor, quem illi exhibes!

4. Considera, quemadmodum dicit Apostolus: *Si secundum carnem vixeritis, moriemini*, ita videri, ut esset legitima oppositio, dicendum fuisse: *Si secundum Spiritum vixeritis, vivetis.* Attamen non sic dixit, sed: *Si Spiritu facta carnis mortificaveritis*, quare? quia innumeris in hoc mundo contingit omnino vivere secundum carnem, nulli verò omnino vivere secundum Spiritum. Vita purè spiritualis, qualis ista foret, non invenitur in terra: illa nobis in cœlum servatur, ubi nullâ in re caro ab eo dissentiet, quod vult Spiritus. At si modò vivere non possumus omnino secundum Spiritum, uti nunc diximus, possumus saltem Spiritu rerundere & refrenare insuleus carnis, quæ nimîa vivacitate semper repugnare molitur illi, cui debet esse subjecta non in Cœlo tantum, sed etiam in terra, nempe eidem Spiritui. unde Apostolus solùm dixit: *Si Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis.* non dixit: *si carnem mortificaveritis*, quia non omnes eodem modo mortificare carnem possunt, eam

macerare, affligere, flagris caedere, quantumvis id aliàs plurimum operatur ad ejus subjectionem: ac eodem modo mortificare eas facta sunt, id est motus ejus rebelles, & cupiditates, affectus, stimulos immoderatos. Tres vivendi modos dicitur tibi in terra potes. Unus est illorum, qui omnino vivunt secundum Spiritum, & hæc speranda non est foret vita Angeli. Alter est eorum, qui omnino vivunt secundum carnem, & hæc totis viribus est fugienda, quæ est vita brutorum. Tertius est eorum, qui Spiritu facta carnis mortificata que hæc præcipitur hoc loco, quæ est vita hominis, qui inter bruta animalia & Angelos medius est. Quæ ista mortificatio communem modum non supergreditur, solùm est hinc sequentis ductum rationis, qualem tique quivis Christianus prædare debet; si gradum attingit eximium est hominis spiritualis: atque ad hanc aspirare debes, si nondum es contentus. *Semper mortificationem in corpore nostro circumferentia, in Jesu, quæ est vita spiritualium manifestetur in corporibus nostris.* Cor. 4. v. 10. non debet apparatus tractatione corporis vita alicuius ceteri, Senecæ, Xenocratis, vel alterius gentilis Philosophi, sed *Vita Jesu.*

